

СИСТЕМА ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ В АВСТРАЛІЇ

В австралійському суспільстві підтримка високого рівня конкурентоспроможності на світовому ринку, забезпечення соціально-політичної стабільності в країні, виховання компетентних професіоналів тісно пов'язані з освітою, як основним фактором прогресу людства. На сьогодні, за рівнем освіти населення Австралія посідає третє місце серед країн-учасниць Організації економічного співтовариства та розвитку, випереджає більшу частину розвинутих країн світу за темпами інтернаціоналізації та займає перше місце в світі за темпами розвитку транснаціонального навчання.

Австралійська система вищої освіти включає в себе як державні, приватні університети, австралійські філії зарубіжних університетів, а також інші вищі навчальні заклади. В даний час існує 172 зареєстрованих постачальників вищої освіти: 37 громадських австралійських університетів, 3 приватні університети, 1 приватний фаховий університет, 2 закордонні університети, 129 професійно-технічних коледжів. У 2014 в країні налічувалось близько 1,4 мільйона студентів, з них майже 350 тисяч – іноземці. Право готувати майбутніх педагогів мають факультети освіти в університетах.

Можливість вступу до університету залежить від навчальної успішності учнів у старшій школі. В університетах для кожної спеціальності встановлюється необхідний прохідний бал – бал рейтингу для вступу у вищі навчальні заклади (Australian Tertiary Admission Rank – ATAR). Визначення ATAR проходить наступним чином: визначається середній бал найвищих підсумкових оцінок атестату старшої школи з 10 дисциплін для кожного учня окремо, складається загальний рейтинг всіх середніх балів серед всіх випускників шкіл Австралії за рік. За одиницю максимального бала рейтингу приймають 99,95 [1]. Абітурієнти з найвищими балами отримують можливість навчання в університетах.

Педагогічні програми австралійських вищих начальних закладів загалом спрямовані на організацію розвитку кваліфікованих учителів на основі бази педагогічних знань; знань змісту предмету; навичок та ставлення, необхідних для ефективного вчителювання; глибокого розуміння людського розвитку та розвитку дитини, ефективні комунікаційні навички, етичні принципи; здатність до нового та неперервного навчання [2]. В системі педагогічної освіти Австралії можна виділити три моделі підготовки вчителів: паралельна; послідовна; підготовка вчителів дошкільної та навчальної освіти [3].

Паралельна модель передбачає навчання з двох спеціальностей одного освітньо-кваліфікаційного рівня – бакалавр освіти та бакалавр наук, бакалавр освіти та бакалавр мистецтв. Згідно цієї моделі, на протязі перших трьох років студенти проходять підготовку з дисциплін спеціалізації, які майбутній вчитель буде викладати в школі. Наступні два роки студенти продовжують навчання на факультетах педагогіки, отримують знання з предметів педагогічного циклу, вивчають методику викладання предметів своєї спеціалізації,

Послідовна модель призначається для студентів, які вже мають ступень бакалавра наук чи мистецтв та бажають отримати ступень бакалавра освіти, вона розрахована на випускників непедагогічних факультетів, які бажають отримати диплом вчителя. На протязі 1.5–2 років магістратури студенти отримують професійні педагогічні знання та вміння, навички роботи в школі в процесі проходження педагогічної практики. Магістратура представлена двома видами: на основі проходження навчального курсу або на основі проведення та захисту наукового дослідження. В ході проходження навчального курсу, студенти зазвичай вивчають наступні дисципліни: «Загальна педагогіка», «Інклюзивна освіта», «Теорія навчання та виховання», «Школознавство», методику викладання предметів спеціалізації.

В системі реалізації моделі підготовки вчителів начальної та дошкільної освіти, студенти вступають на факультет освіти освітньо-

кваліфікаційного рівня бакалавра начальної та дошкільної освіти. Академічний курс триває чотири роки. На протязі перших трьох років навчання студенти вивчають предмети психолого-педагогічного циклу, а на четвертому році навчання обирають два предмета спеціалізації.

Разом з програмами, які надають повну вищу освіту, університети пропонують курси педагогічної освіти, закінчення яких не передбачає отримання освітньо-кваліфікаційного рівня, але є необхідними для студентів непедагогічних факультетів, які обирають модулі з педагогіки серед елективних дисциплін [4]. Такі курси надають можливість всім бажаючим отримати фундаментальні знання та вміння на рівні університетської освіти.

Слід зазначити, що національному підходу до освіти в Австралії характерна інтенсифікація початкової педагогічної освіти вчителів, а також створення національної системи стандартів професійного викладання (National Framework for Professional Standards for Teaching), метою якої є формування основи для узгодження елементів якісного викладання. В положеннях національної системи стандартів професійного викладання Австралії наведені вимоги до педагогів за трьома напрямками – професійні знання, професійні практики і професійне залучення, на чотирьох етапах кар'єри: випускник навчального закладу, досвідчений педагог, висококваліфікований педагог та керівник.

Таким чином, система підготовки фахівців в галузі педагогіки у вищих навчальних закладах Австралії є чітко структурованою та послідовною. Позитивний досвід австралійської вищої школи може бути продуктивно використаний в українських умовах.

Література

1. All about your ATAR [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.uac.edu.au/documents/atar/All-About-Your-ATAR> – Назва з екрану.
2. Sim C. R. A National overview of teacher education in Australia. / Entry to the teaching profession: preparation, practice, pressure and

professionalism. College year book: Australian College of Educators: Deakin West, ACT, 2006. – P. 18-22.

3. Initial Teacher Education [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.aitsl.edu.au/>– Назва з екрану.

4. Mapping Australian higher education, 2014-2015 [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://grattan.edu.au/report/mapping-australian-higher-education-2014-15/>.– Назва з екрану.